

Publicerad 2011-06-13 21:33 av Serapis

Rimmad, men utan bestämd takt - tror jag.

Ett kväde som borde ha kvävts

Min hand jag orkar ej lyfta,
men något den lyfter, som icke är jag.
”Något”, vadpå må det syfta?
Nog ”något” som saknar tydliga drag.

Pennan är tung, men lätt flyter skriften
flyter fram, men förgår i ovisshet.
Det är den ofattbara driften
att driva, att drista i evighet.

Jag vet ej vad de vilja säga,
de tomma ord som driva för vind,
men en hägring som aldrig tycks väja
skådar jag dock, såsom skådar en blind;

såsom genom gehör, som ett eko.
Alla strängarna darra, darra och slå –
samt en klang av röster som skreko
som skreko förinnan nu blev till då.

Ja, nu är väl allting förblandat?
De föllo och blandades liksom i storm
de tankarna som nyss strandat,
som malas till stoft av en kraft så enorm.

Och då varder jag allt tanklös i tystnad;
aningslös i ett myller av ljud.
Om än plågad av manande lystnad
dock tvingad att bida i väntan på bud.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Serapis med Poeter.se id #19311 innehar upphovsrätten